

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

23 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte – Petru Ursache

judcători – Ghenadie Nicolaev și Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Fortuna Dumitru în numele inculpatului și de inculpatul Pînzari Dmitrii, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Dondușeni din 29 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2015, în cauza penală în privința lui

Pînzari Dmitrii Constantin, născut la 27 iulie 1987, originar și locuitor al or. Dondușeni, str. Gangal, 89

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.04.2011 – 29.03.2012;

Instanța de apel: 16.05.2012 – 18.12.2013;

Instanța de recurs: 11.03.2014 – 01.07.2014;

Instanța de apel: 21.08.2014 – 23.07.2015;

Instanța de recurs: 01.02.2016 – 23.03.2016.

Asupra admisibilității recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătorei Dondușeni din 29 martie 2012, **Pînzari D.** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b) d) și art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, cu stabilirea următoarelor pedepse:

- În baza art. 188 alin. (2) lit. b) d) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal – 4 (patru) ani închisoare;

- În baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal – 3 (trei) ani închisoare, fără amendă.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor stabilite, i s-a stabilit o pedeapsă definitivă pe un termen de 5 (cinci) ani închisoare, fără amendă.

În baza art. 90 Cod penal executarea pedepsei închisorii a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

Acțiunea civilă înaintată de Carcevschii A. a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța civilă.

1.1. Prin aceeași sentință au fost condamnați și Varțabliuc R. și Varțabliuc V., însă în privința acestora hotărîrile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *in fapt*, a constatat că la 07 mai 2010, ora 01:45, Varțabliuc R., Varțabliuc V., Pînzari D. și o persoană în privința căreia procesul penal a fost suspendat, fiind în stare de ebrietate alcoolică, au pătruns în gospodăria părții vătămate Molocosean N., din s. Corbul, r-nul Dondușeni, unde au apucat-o de haină și au amenințat-o că, dacă nu le dă bani o vor înjunghia.

În rezultatul acțiunilor acestora, victima a perceput amenințarea cu aplicarea violenței ca fiind una reală și determinată împotriva sa. În continuare, Varțabliuc R. și Varțabliuc V. au pătruns în casa acesteia, au căutat peste tot și într-o carte au găsit bani în sumă de 42 lei, pe care în mod deschis și demonstrativ i-au sustras.

Tot ei, la 07 mai 2010, ora 02:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, au pătruns în gospodăria părții vătămate Perju R., situată în s. Corbul, r-nul Dondușeni, de unde tainic au sustras de la antena parabolică 3 mecanisme de difuzie a semnalelor prin satelit cu costul de 800 lei, însă au fost observați de stăpînul casei și, la propunerea ultimului de a sta pe loc, au fugit de la fața locului cu lucrurile sustrate, cauzîndu-i părții vătămate o daună considerabilă.

Tot ei, la 07 mai 2010, ora 02:20, fiind în stare de ebrietate alcoolică, au pătruns în casa lui Carcevschii A., situată în s. Corbul, r-nul Dondușeni, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele concubinei acestuia, Ciobanu L., pricinuindu-i ultimei leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății și față de aceasta, în mod deschis, au sustras un televizor de model „Konka” cu costul de 3 000 lei și un tuner pentru antena parabolică, în sumă de 1 300 lei, cauzînd părții vătămate Carcevschii A. o daună considerabilă, în mărime de 4 300 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul și inculpatul Varțabliuc V. au atacat-o cu apel.

3.1 Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care:

Varțabliuc V. să fie condamnat în baza art. 34 alin. (3) lit. a), 188 alin. (2) lit. b), d), e), f), 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Varțabliuc R. să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f), 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Pînzari D. să fie condamnat în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f), 187 alin. (2) lit. b), d), e), f), Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, la 7 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că prima instanță incorect a exclus din învinuire elementele calificative „aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, or probele acumulate legal în cadrul urmăririi penale și examinate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția inculpaților pe capătul dat de învinuire.

Totodată, în partea descriptivă a sentinței, prima instanță a indicat că exclude din învinuirea inculpaților, din episodul tîlhăriei, semnele calificative: „aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile”, și a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

La fel, prima instanță a reținut ca circumstanță agravantă în sarcina inculpatului Varțabliuc V., că anterior a mai săvîrșit infracțiuni, și incorect a indicat că se află în stare de recidivă periculoasă, iar în dispoziția sentinței nu s-a expus asupra acțiunilor inculpatului, care urmează a fi considerate ca comise în stare de recidivă periculoasă, ci, indică că i-a stabilit pedeapsa conform art. 82 alin. (2) Cod penal ce se referă numai la aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracțiuni.

În motivarea soluției, prima instanță în partea stabilirii pedepsei nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, iar pe cale de consecință, inculpaților Varțabliuc R. și Varțabliuc V. le-a fost stabilită o pedeapsă inechitabilă, iar în privința lui Pînzari D. incorect au fost aplicate prevederile art. 79, 90 Cod penal.

În contextul dat, nu sunt clare motivațiile primei instanței pentru care inculpatului Pînzari D. i-au fost aplicate prevederile art. 79, 90 Cod penal. Astfel, căința sinceră în cele comise, recunoașterea vinei, caracteristica pozitivă, pentru prima dată a săvîrșit infracțiune, are vîrstă tînră, nu cuprind motivele de aplicare a pedepsei mai ușoare decît cea prevăzută de lege.

Circumstanțele enumerate mai sus, sunt circumstanțe atenuante și nicidecum nu puteau fi apreciate de instanță ca fiind excepționale, prin ce a fost minimalizată gravitatea faptelor comise în raport cu datele personale ale inculpatului. Aici e de menționat că, dimpotrivă, inculpatul Pînzari D., și-a recunoscut parțial vina de comiterea infracțiunilor incriminate și în cadrul urmăririi penale și în cadrul cercetărilor judecătorești, iar în situația în care acesta nu și-a recunoscut vina pe deplin, atunci nu suntem în prezența unei căințe active în cele săvîrșite, nu a contribuit în nici un fel la descoperirea infracțiunilor, în ședința de judecată chiar s-a refuzat să dea declarații în detalii asupra circumstanțelor cauzei fiind de acord să răspundă numai la cîteva întrebări de ordin general.

3.2. Inculpatul Varțabliuc V., a solicitat casarea sentinței primei instanțe, indicînd că nu este de acord cu soluția dată.

Apelantul a invocat că nu este vinovat de săvîrșirea infracțiunilor incriminate, iar dosarul penal în privința lui a fost fabricat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2013, apelurile declarate au fost admise, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

Varțabliuc V. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

Varțabliuc R. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, la 4 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Pînzari D. a fost condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal, la 3 ani închisoare. Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată pe un termen de probă de 4 ani.

În rest sentința a fost menținută.

5. Pentru a pronunța decizia adoptată, instanța de apel a constatat că Varțabliuc V., Varțabliuc R. și Pînzari D., la 07.05.2010, orele 01:45, cu o persoană în privința căreia procesul penal a fost suspendat, fiind în stare de ebrietate alcoolică, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor materiale din avutul proprietarului, prin accesul liber al porții neîncuiate au pătruns în gospodăria cet. Molocosean N., situată în s. Corbul, r-nul Dondușeni, unde au apucat-o de haina, amenințînd-o verbal cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, în rezultatul cărora victima Molocosean N. a perceput amenințarea cu aplicarea violenței, ca fiind reală. În continuare, Varțabliuc R. văzînd că Molocosean N. se opune și refuză să-i dea bani, prin accesul liber al ușii neîncuiate, împreună cu Varțabliuc V. au pătruns în casa acesteia, au căutat peste tot și într-o carte au găsit bani în sumă de 42 lei, pe care în mod deschis și demonstrativ i-au sustras.

În motivarea soluției pronunțate, instanța de apel a statuat că acțiunile inculpaților pe episodul de tâlhărie comis în privința lui Molocosean N., urmează a fi recalificate din art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e) Cod penal, reținînd în acest sens următorul ansamblu probatoriu administrat pe această cauză penală.

Partea vătămată Molocosean T. a declarat în ședința instanței de apel că la ea au venit 4 persoane, a fost apucată de piept de o persoană care a cerut bani, nu a fost lovită sau speriată, nu a văzut ca cineva să aibă ceva în mîină, banii i-au restituit, nu poate să spună dacă paguba este mare sau mică.

Potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.87 „d” din 22.06.2010, la Molocosean N. nu au fost depistate careva leziuni corporale.

Martorul Molocosean T. a explicat în cadrul ședinței primei instanțe, a comunicat că în casă au intrat două persoane și au cerut bani, i-au tras cîteva palme, mai tîrziu a aflat de la mama sa că le-a dat 40 lei.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 86 „d” din 22.06.2010, la Molocosean T. s-au depistat leziuni corporale neînsemnate pentru integritatea sănătății persoanei.

Martorul Gherasim G. a declarat în ședința primei instanțe, că a fost trezit de vecina Molocosean N. care i-a spus că cineva a intrat la ea acasă și îl bate pe fecior, atunci el a telefonat la poliție. Molocosean N. i-a spus că i-au luat 40 lei, o amenințau cu moartea dacă nu le dă banii.

Astfel, instanța de apel a conchis că în acțiunile inculpaților nu se conțin elementele constitutive ale infracțiunii de tâlhărie, după cum a fost înaintată învinuirea și cum a stabilit prima instanță, deoarece acțiunile lor nu a fost însoțite de violența periculoasă pentru viața sau sănătatea părților vătămate.

Nu și-a găsit confirmare nici semnul agravant „cauzarea de daune în proporții considerabile”, deoarece Molocosean N. a declarat în ședința instanței de apel că suma dată pentru ea nu este mare, deoarece primește pensie în sumă de 700 lei.

La fel, nu a fost dovedit nici semnul calificativ „cu aplicarea altor obiecte în calitate de armă”, deoarece în sensul dat nu au fost aduse dovezi. Partea vătămată Molocosean N. a declarat în ședința instanței de apel că era întuneric și nu a văzut ca cineva să aibă ceva în mână, alte probe nefiind cercetate în instanța de apel în sensul invocat de acuzare.

Totodată, instanța de apel a ajuns la concluzia de a respinge afirmațiile invocate în apel referitor la faptul că declarațiile părții vătămate Molocosean N. făcute în cadrul urmăririi penale era necesar de a le pune la baza sentinței, fiind confirmate prin declarațiile martorilor Gherasim G., Molocosean T., Rotari I. și Pupeza E., deoarece de fapt acestor declarații nu li s-a dat citire în ședința instanței de apel, iar în asemenea situație instanța de apel nu se poate expune asupra unor probe care nu au fost cercetate.

La fel, instanța de apel a conchis că aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în privința inculpatului Pînzari D. este inoportună, deoarece acestea nu vor contribui la atingerea scopului urmărit de legea penală.

6. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 18 decembrie 2013 au declarat recursuri ordinare:

6.1. Procurorul, care a solicitat casarea acesteia dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că potrivit pct. 10) al Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, sub alte obiecte folosite în calitate de armă se au în vedere obiectele cu care victimei i s-au cauzat, sau putea să i se cauzeze vătămări periculoase pentru viață ori sănătate (cuțite, inclusiv de bucătărie, briciuri, topoare, răngi, foarfece, bîță și așa mai departe).

Fiind audiat în cadrul urmăririi penale, partea vătămată Molocosean N. a declarat, că persoana necunoscută care a cerut bani sau mac avea în mână ceva lung și subțire cu lungimea de aproximativ 0,5 metri, însă ce era aceasta nu poate spune cu precizie, deoarece era întuneric. Însă luînd în considerație că persoana necunoscută, la tot pasul îi spunea că dacă nu-i dă bani sau mac, atunci o taie, ea a presupus că acel obiect era cuțit.

Necunoscutul a apucat-o și i-a pus acel obiect la gât. Ea foarte mult s-a speriat și se gîndea că va fi omorîță. Știa cu certitudine că va fi înjunghiată.

În acest context, instanța de apel urma să evalueze critic argumentele inculpaților precum că Varțabliuc R. nu a avut în mîină un cuțit sau alte obiecte care au fost folosite în calitate de arme, deoarece aceste afirmații au fost combătute încă în cadrul urmăririi penale, iar prin schimbarea depozițiilor, acuzarea de stat consideră că inculpații urmăresc scopul evitării răspunderii penale pentru fapta comisă.

Tot aici a mai invocat că declarațiile părții vătămate Molocosean N. făcute în cadrul urmăririi penale erau necesar de a fi puse la baza sentinței, deoarece au fost confirmate și în cadrul urmăririi penale și în cadrul ședințelor de judecată de către declarațiile martorilor Gherasim G., Molocosean T., Rotari I. și Pupeza E..

Astfel, în instanță martorul Gherasim G. a mărturisit că, în una din nopțile anului 2010 a fost trezit de către vecina sa Molocosean N., care i-a spus că cîteva persoane au pătruns la ea în casă și îl bat pe feciorul ei. Era speriată, spunea că necunoscuții cereau bani de la ea, o amenințau cu moartea, au apucat-o de piept, credea că o omoară. Imediat a sunat la polițistul de sector, după care s-a dus să vadă ce se petrece în gospodăria lui acesteia. În ogradă nu mai era nimeni. Intrînd în casă l-a depistat pe Molocosean T., care după semnele de față se cunoștea că a fost bătut.

Martorul Molocosean T. a declarat că locuiește împreună cu mama sa Molocosean N.. El locuiește în casă, iar mama într-o anexă. Cu vreo 2 ani în urmă, într-o seară în timp ce dormea, în casă au intrat două persoane lui necunoscute, care au cerut bani. I-au tras vre-o două palme, apoi au turnat peste el o căldare cu apă, după care l-au tîrît în coridor. O persoană vorbea în limba rusă, iar alta în romînă. Necunoscuții au plecat fără a lua careva lucruri. Ulterior a aflat de la mama sa că necunoscuții i-au luat 42 lei și au amenințat-o cu bătaia și omorul.

Inculpații Varțabliuc V. și Pînzari D., fiind întrebați de instanță, au declarat că martorul Molocosean T. a spus adevărul.

Referitor la excluderea semnului calificativ ce se referă la „cauzarea de daune în proporții considerabile”, instanța a motivat că, partea vătămată primește pensie, dispune de casă și o anexă în s. Corbul, pentru ea suma de 42 lei sustrași nu constituie o sumă considerabilă.

Această motivație nu este justificată și întemeiată, deoarece încă în cadrul urmăririi penale partea vătămată Molocosean N. a declarat că, i-au fost sustrași ultimii 42 de lei. Totodată, în instanță s-a constatat că ea, are o vîrstă înaintată, se deplasează cu greu și locuiește împreună cu feciorul său, care este invalid. Deci, dauna considerabilă presupune astfel de urmări, care influențează esențial asupra stării materiale generale a victimei. Astfel, la calificarea sustragerii, săvîrșite cu cauzarea de daune considerabile este necesar să se țină cont de faptul că, caracterul considerabil al daunei cauzate se stabilește luîndu-se în considerație valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, dar și alte

circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, prevăzute la art. 126 alin. (2) Cod penal.

6.2. *Inculpatul Varțabliuc R.*, a solicitat casarea hotărârilor judecătorești, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

Recurentul a indicat că, hotărârea primei instanțe a fost adoptată în lipsa sa, el fiind plecat în afara teritoriului RM. A solicitat să-i fie aduse la cunoștință toate materialele dosarului, însă solicitarea i-a fost respinsă. A cerut efectuarea confruntării cu toți participanții procesului, și din nou neîntemeiat i s-a refuzat.

În timpul cercetării i s-a propus să recunoască infracțiunea pe care nu a comis-o, sub pretextul că va putea rămâne la libertate, astfel a căzut de acord.

Întreținere 2 copii minori, împreună cu concubina sa Bantuș A..

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 01 iulie 2014 recursul declarat de inculpatul Varțabliuc R. a fost respins ca inadmisibil, iar recursul declarat de procuror a fost admis, cu remiterea cauzei la rejudecare, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

8. Pentru a motiva decizia adoptată, instanța de recurs a punctat următoarele considerente:

Potrivit art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora inculpatul nu a folosit calea apelului, dacă legea prevede această cale de atac. În sensul vizat se reține că argumentele specificate în recursul ordinar al inculpatului Varțabliuc R., nu au fost invocate în apel, deoarece ultimul nici nu a folosit calea apelului, ceea ce echivalează cu lipsa suportului legal a acestui recurs.

Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător.

Însă, instanța de apel nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și le-a repetat întocmai.

La fel, nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apelul declarat de procuror și absolut neîntemeiat a invocat în descriptivul deciziei că: „...*alte probe nefiind cercetate în instanța de apel în sensul invocat de acuzare...*, ... *declarațiile părții vătămate N. Molocosean N. făcute în cadrul urmăririi penale era necesar de pus la baza sentinței, fiind confirmate prin declarațiile declaratiile martorilor Gherasim G., Molocosean T., Rotari I. și Pupeza E., deoarece de fapt acestor declarații nu s-a dat citire în ședința instanței de apel...*”. Or, în virtutea prevederilor art. 419, 414 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel era obligată să verifice declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță, inclusiv invocate de procuror în apel, prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

În concluzie, instanța de recurs a subliniat că instanța de apel nu a rejudecat cauza penală potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, nu s-a

pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, a adoptat o decizie care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția și a dat faptei săvârșite o încadrare juridică greșită.

9. Rejudecînd cauza, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți prin decizia din 23 iulie 2015, apelul declarat de inculpatul Varțabliuc V. a fost respins ca neîntemeiat, iar apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

„Varțabliuc Ruslan Petru se declară vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute la art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani.

Varțabliuc Ruslan Petru se declară vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, fără amendă.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal a-i stabili lui Varțabliuc Ruslan Petru pentru concurs de infracțiuni, pedeapsa definitivă prin cumulul parțial al pedepselor aplicate 7 (șapte) ani închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Varțabliuc Valerii Piotr se declară vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b),d), e), f) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabili pedeapsa, conform art. 82 alin. (2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani 6 (șase) luni.

Varțabliuc Valerii Piotr se declară vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin.2 lit. b), d), e), f) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabili pedeapsa, conform art. 82 alin. (2) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, fără amendă.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal a-i stabili lui Varțabliuc Valerii Piotr pentru concurs de infracțiuni, pedeapsa definitivă prin cumulul parțial al pedepselor aplicate 8 (opt) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Pînzari Dmitrii Constantin, se recunoaște vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b),d), e), f) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani.

Pînzari Dmitrii Constantin, se recunoaște vinovat de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal și în baza acestei legi a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, fără amendă.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal a-i stabili lui Pînzari Dmitrii Constantin pentru concurs de infracțiuni, pedeapsa definitivă prin cumulul parțial al pedepselor aplicate 6 (șase) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.”

10. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a menționat că în urma examinării probelor prezentate în prima instanță și studiate în instanța de apel, se constată cu certitudine prezența în acțiunile lui Varțabliuc R., Varțabliuc V., Pînzari D. elementele infracțiunii de tâlhărie, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de amenințarea aplicării violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, săvârșită de două sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă și cu cauzare de daune în proporții considerabile, infracțiune prevăzută la art.188 alin. (2) lit. b) ,d), e) și f) Cod penal.

La fel, s-a constatat în acțiunile comise de Varțabliuc R., Varțabliuc V. și Pînzari D. elementele infracțiunii de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor unei persoane, săvârșită de două persoane sau mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, cu cauzarea de daune în proporții considerabile fiind corect încadrate de prima instanță în baza art. 187 alin. (2) lit. b), d), e), f) Cod penal.

Instanța de apel a stabilit că, Varțabliuc R., Varțabliuc V. și Pînzari D. în comun cu o persoană necunoscută, fiind în stare de ebrietate alcoolică, au pătruns în gospodăria părții vătămate Molocosean N., situată în s. Corbul, r-nul Dondușeni, unde folosind o creangă fiind percepută de Molocosean N. în calitate de cuțit au atacat-o pe ultima, punîndu-i obiectul folosit în calitate de armă la gît și au amenințat-o de nenumărate ori că dacă nu le dă bani o vor înjunghia. În rezultat, victima a perceput amenințarea cu aplicarea violenței ca una reală, aceasta fiind determinată. În continuare, Varțabliuc R. și Varțabliuc V. au pătruns în casa acesteia, au răscolit peste tot și într-o carte au găsit bani în sumă de 42 lei, pe care în mod deschis și demonstrativ i-au sustras.

Tot ei, la 07 mai 2010, ora 02:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, au pătruns în gospodăria părții vătămate Perju R., situată în s. Corbul, r-nul Dondușeni, de unde tainic a sustras de la antena parabolică 3 mecanisme de difuzie a semnalelor prin satelit cu costul de 800 lei, însă au fost observați de stăpînul casei și, la propunerea ultimului de a sta pe loc, au fugit de la fața locului cu lucrurile sustrate, cauzîndu-i o daună considerabilă.

Tot ei, la 07 mai 2010, ora 02:20, fiind în stare de ebrietate alcoolică, au pătruns în casa lui Carcevschii A., situată în s. Corbul, r-nul Dondușeni, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele concubinei Ciobanu L., pricinuindu-i leziuni corporale fără cauzarea prejudiciului sănătății și față de aceasta, în mod deschis, sustras un televizor de model „Konka” cu costul de 3 000 lei și un tuner pentru antena parabolică cu costul de 1 300 lei, cauzînd părții vătămate Carcevschii A. o daună considerabilă, în valoare de 4 300 lei.

Necătînd la faptul, că inculpații Varțabliuc R., Varțabliuc V. și Pînzari D. recunosc parțial vina în cele incriminate vinovăția ultimilor în săvîrșirea infracțiunii imputate este confirmată prin:

- Declarațiile părții vătămate Molocosean N. depuse în prima instanță;

- Declarațiile părții vătămate Perju R. depuse în fața primei instanțe;
- Declarațiile părții vătămate Carcevschii A. depuse în prima instanță;
- Declarațiile martorilor Gherasim G., Molocosean T., Rotari I. și Pupeza E. depuse în prima instanță;

Inculpatul Varțabliuc R. a declarat, că el a fost în gospodăria lui Perju R. deoarece avea o datorie de bani și din răzbunare a rupt dispozitivele de la antenă. În gospodăria lui Molocosean N. au fost invitați de o persoană pe nume Viscun, care a lovit-o și a cerut bani, iar în gospodăria lui Carcevschii A. nimeni nu i-a deschis ușa și nimic nu a sustras, iar televizorul și antena a fost sustrasă de Popovici A.

Conform declarațiilor inculpatului Varțabliuc V. la fel se confirmă prezența lui și a lui Varțabliuc R. în gospodăria lui Molocosean N. precum și aplicarea violenței asupra părții vătămate și sustragerea banilor solicitați în sumă de 42 lei. Tot din aceste declarații se confirmă prezența lui și a lui Varțabliuc R. în gospodăria lui Perju R. apoi în gospodăria lui Carcevschi A.

Totodată, instanța de apel a mai constatat că și din declarațiile lui Pînzari D. se confirmă faptul, pătrunderii în casa lui Carcevschii A. sustragerea televizorului și a tunerului. La fel din declarațiile lui se confirmă pătrunderea în gospodăria lui Perju R. și a lui Molocosean N..

În concluzie, instanța de apel a indicat că sentința primei instanțe este ilegală și urmează a fi casată, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre, deoarece prima instanță nu a dat o apreciere corectă nici circumstanțelor de fapt și nici circumstanțelor de drept. Mai mult ca atît, a stabilit inculpațiilor pedepse neechitabile în raport cu fapta comisă și consecințele acesteia.

11. Împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2015 au declarat recursuri ordinare:

➤ *avocatul Fortuna D. în numele inculpatului Pînzari D., care invocînd temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea sentinței Judecătoriei Dondușeni din 29 martie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2015, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.*

În susținerea recursului declarat recurentul a formulat următoarele argumente:

- Instanța de apel calificat nejustificat acțiunile condamnaților incriminîndu-le comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 188 al. (2) lit.b), d), e), f) CP și jaful mis în privința lui Perju R., în scop de răzbunare, dat fiind faptul că partea vătămată Perju R. este verișor drept cu acuzatorul de stat ce a susținut acuzarea în primă instanță. În cazul dat consideră că au fost flagrant încălcate prevederile art. 54 Cod de procedură penală, acesta urmînd a se abține de la investigarea cauzei;

- Nici instanța de fond și nici instanța de apel, nu a ținut cont de faptul că în procesul dat nu a fost administrată nici o probă în vederea stabilirii sustragerii bunurilor din gospodăria cet. Perju R.. Conform materialelor dosarului, cele 3 dispozitive de la antena parabolică a cet. Perju R., au fost ridicate de organul de urmărire penală însăși de

la proprietar, fără a fi stabilit și indicat de unde aceste bunuri se află la partea vătămată, or acestea nu au fost sustrate de Pînzari D. și complicii lui, doar au fost lăsate la locul faptei, după partea vătămată a strigat la condamnați;

- în ce privește argumentele instanței de fond și apel precum că Pînzari D. a recunoscut vinovăția sa în cadrul urmăririi penale, țin să menționez că aceste declarații nu pot fi luate la baza pronunțării sentinței sau deciziei dat fiind faptul că la audierea învinuitului fiind cunoscut faptul că acesta nu cunoaște limba de stat, nu i-a fost oferit translator procesele verbale fiind semnate necondiționat de învinuit, fără a cunoaște conținutul acestora;

- în concluzie, menționează că, instanțele judecătorești nu au făcut o analiză în ansamblu la toate probele și nu au apreciat just acțiunile condamnatului, fără a fi stabili pe deplin circumstanțele cauzei și petrecerea cronologică a evenimentelor;

➤ *inculpatul Pînzari D.*, care fără a invoca vreun temei pentru recurs din cele 16 prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei.

12. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul în Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea recursului, cu menținerea deciziei.

13. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează, inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de către instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429-430 Cod de procedură penală.

Avînd în vedere în cauza supusă judecării sunt declarate două cereri de recurs, instanța de recurs se va expune punctat asupra admisibilității acestora.

13.1. Analizînd recursurile declarate de către avocatul Fortuna D. în numele inculpatului Pînzari D., instanța de recurs constată că sunt bazate pe aceleași temeiuri, și invocă aceleași argumente, prin urmare le consideră ca fiind un recurs unic. Totodată, instanța de recurs constată că acesta nu corespunde cerințelor de formă, din următoarele considerente:

Conform art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art.421 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că potrivit art. 401 Cod de procedură penală în coroborare cu art. 421 Cod de procedură penală, recurs ordinar poate declara și apărătorul, în numele inculpatului.

Apărătorul, este persoana care, pe parcursul procesului penal, reprezintă interesele bănuیتului, învinuitului, inculpatului, îi acordă asistență juridică prin toate mijloacele neinterzise de lege.

Însă, raportînd prevederile legale menționate supra la speța dată, instanța de recurs reiterează că avocatul Fortuna D. nu are calitatea de subiect procesual în cauza dată și nu este în drept să conteste, în numele inculpatului, hotărîrile adoptate în privința acestuia, or în vederea acestei statuări se expun următoarele circumstanțe:

Potrivit materialele dosarului, împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul Fortuna D. în numele inculpatului Pînzari D., care a anexat mandatul din 23.10.2015 încheiat în baza contractului de asistență juridică nr. 96 din 23.10.2015 (Vol. V, f.d. 167).

Tot, din materialele cauzei penale se atestă că avocatul Fortuna D. nu a participat în calitate de apărător al inculpatului Pînzari D. la examinarea cauzei penale în prima instanță și în instanța de apel

În atare împrejurări, instanța de recurs consideră necesar de a statua că în condițiile în care, avocatul care apără interesele inculpatului sau condamnatului a participat la examinarea cauzei în prima instanță sau în instanța de apel, și a fost admis de către instanță în această calitate, primind acordul inculpatului în cadrul ședinței de judecată, este în drept în interesele inculpatului să atace sentința sau orice altă hotărîre finală adoptată în cauza respectivă, drept prevăzut la art. 68 alin. (1) pct. 14) din Codul de procedură penală.

Însă, în situația cînd avocatul nu a participat anterior la examinarea cauzei penale în instanțele inferioare, instanța de recurs se află în imposibilitate de a constata, dacă inculpatul acceptă ca acesta să fie reprezentat de către avocatul care a declarat recurs ordinar în numele inculpatului, deoarece potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează admisibilitatea în principiu a recursului declarat *fără citarea părților*.

În contextul dat, instanța de recurs remarcă că în speța supusă judecării avocatul recurent Fortuna D. nu a participat la examinarea cauzei nici în prima instanță și nici în instanța de apel, dar contestă hotărîrea finală în numele inculpatului Pînzari D., drept urmare pe lîngă anexarea la cererea de recurs a mandatului avocatului, acesta trebuie să confirme împuternicirile oferite de către inculpat.

Întru confirmarea celor expuse, instanța de recurs face trimitere la prevederile art. 70 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, care stipulează expres că, avocatul poate participa la procesul penal în calitate de apărător la ***invitația bănuیتului, învinuitului, inculpatului***, reprezentantului legal al acestuia, precum și la solicitarea altor persoane, ***cu consimțămîntul*** persoanelor intereselor cărora urmează să le apere.

Așadar, se accentuează faptul că la alegerea unui nou avocat, care nu a participat anterior la examinarea cauzei, în cazul dat a avocatului Fortuna D. trebuie să fie respectată și o condiție obligatorie - să fie ***exprimat consimțămîntul inculpatului***, în cazul dat a inculpatului Pînzari D., în legătură cu avocatul nou ales.

Astfel, la cererea de recurs ordinar declarată, este necesar ca avocatul recurent să anexeze o cerere în formă scrisă, în care inculpatul își exprimă consimțământul și solicită admiterea noului apărător ales de către alte persoane.

Semnătura inculpatului, în cererea nominalizată, urmează să fie autentificată conform legislației în vigoare.

Reieșind din conținutul mandatului anexat la cererea de recurs, avocatul Fortună D. a încheiat contract de asistență juridică oferită inculpatului Pînzari D., cu ruda ultimului, Pînzari Lilia.

Instanța de recurs conchide că în speța dată, avocatul recurent la cererea de recurs ordinar declarată nu a anexat un careva act ce ar confirma consimțământul inculpatului Pînzari D. de a contesta hotărîrea finală adoptată în privința acestuia.

Prin urmare, potrivit prevederilor art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 Cod de procedură penală.

Totodată, în corespundere cu prevederile art. 401 Cod de procedură penală în coroborare cu art. 421 Cod de procedură penală, recurs ordinar poate declara și avocatul, în numele inculpatului, însă numai atunci cînd sunt întrunite condițiile stipulate expres în dispoziția art. 70 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, ținînd cont de prevederile consemnate mai sus, instanța de recurs concluzionează că avocatul Fortuna D. nu poate fi recunoscut ca titular al dreptului de a contesta cu recurs ordinar, din care motiv instanța de recurs decide de a declara prezentul recurs ca fiind inadmisibil, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 429 Cod de procedură penală, fiind depus de către o persoană neîmputernicită legal.

13.2. Privitor la recursul declarat de către inculpatul Pînzari D. prin intermediul e-mail-ului oficial al Curții Supreme de Justiție la 23.01.2016, instanța de recurs menționează că acesta nu corespunde cerințelor de conținut prevăzute la art. 430 Cod de procedură penală, și urmează a fi declarat inadmisibil, or în vederea acestei soluții se expun următoarele statuări:

Potrivit prevederilor art. 430 Cod de procedură penală stipulează cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs ordinar, inclusiv obligația recurentului de a indica temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărîrii.

Din textul recursului declarat de către inculpatul Pînzari D., se constată că recurentul nu a respectat cerințele prevăzute la articolele sus indicate, inclusiv și prevederile art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cerință esențială față de recurs, prin care autorul trebuie să invoce concret unul din temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care este conținutul acestuia, argumentarea nu din punct de vedere al stării de fapt, ci a problemei de drept și prin ce cauza dată are importanță deosebită pentru jurisprudență.

Astfel, recurentul inculpatul Pînzari D. nu invocă nici un temei din cele prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, indicînd doar că nu este de acord cu decizia instanței de apel, și solicită casarea acesteia, fără a specifica în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel, ce ar duce la casarea hotărîrii contestate.

În concluzie, instanța de recurs conducîndu-se de prevederile art. 429 și 430 Cod de procedură penală, în baza art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, conchide că recursul declarat de inculpatul Pînzari D. este inadmisibil, din motiv că nu îndeplinește cerințelor de formă și conținut.

14. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Fortuna Dumitru în numele inculpatului și de inculpatul Pînzari Dmitrii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 23 iulie 2015 în cauza penală în privința lui **Pînzari Dmitrii Constantin**, deoarece nu corespund cerințelor de formă și conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 06 mai 2016.

Președinte

Judecător

Judecător

Petru Ursache

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru